

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

TITOVA PONUDBA STEPINCU. — Stepincova afeta je našla drugačen odmev, kot je mislila Titova vlada. Slabo je odmevalo v zunanjem svetu, ker se je tako razkrilo partizansko sodno postopanje. Slabo je odmevalo tudi doma, ker nihče razen najbolj navdušenih komunistov ni hotel verjeti v nadškofovo krivdo. Na Hrvaškem je nadškof le pridobil na ugledu.

Vse skupaj je prišlo v nerodnem času, ko vladni krogi vedno bolj vidijo, da bodo potrebovali tuje pomoči, če bodo hoteli prebresti gospodarsko krizo, v katero so zabredli. Zato bi hoteli, da se slučaj Stepinac pozabi in spravi s sveta.

Radi tega je šel predsednik hrvaške vlade, Bakarič, k zapretemu Stepincu in mu rekel, naj samo napravi zunanjo formalnost in podpiše volgo za pomiloščenje. Tako je bil obsojen. Nadškof mu je odgovoril, da on ne prosi milosti, ampak zahteva samo pravo pravico.

Ko Bakarič ni nič opravil pri Stepincu, je šel k papeškemu zastopniku Hurleyju. Ta naj bi rekel Stepincu, da podpiše prošnjo za pomiloščenje. Škof Hurley je odgovoril, da Stepinac že ve, kaj dela. Tudi on da bi ne prosil milosti, ampak zahteval pravico.

Nato so poelali župnika Rittiga, naj gre pregovarja Stepinca. S tem je nadškof ni hotel nič govoriti.

Tako govori poročilo iz Zagreba, iz katerega bi sledilo, da

je zagrebški nadškof vladni sedaj bolj neprijeten, kot je bil, pred no so ga obsodili.

PAVELIČA ISČEJO. — Znan vodja hrvaških ustašev in štirileta poglavar "neosvisne" hrvaške države, ki je bila seveda neodvisna samo po Hitlerjevi milosti, dr. Ante Pavelić je pobegnil, ko je Nemčija, njegova zaščitnica propadla. Jugoslovanska vlada ga zahteva, da bi ga sodila. Pa ga ne morejo najti. Eni pravijo, da se skriva v Avstriji, drugi trdijo, da je našel zavetišče v Italiji. O tem partizanski listi prelijejo veliko tinte. Sumničijo Ameriko, da ga nameroma skriva. Tako so prinašali vesti, da se skriva v ameriški ceni v Avstriji preoblečen kot francijan. Gotovo se ne da zagovarjati, kar je Pavelić počel s pomočjo fašistov in nacistov, toda nasilja pod novimi okupatorji niso nič manjša kot so bila pod "ustaši". Kam se bodo poskrili sedanji tirani, ko pride ura njihovega obračuna?

JELUŠIČ POBEGNIL. — Drugo ime, ob katerem se razburjajo jugoslovanski komunisti, je Jelušič, tudi znan "ustaša", kot so se imenovali Paveličevi pristaši. Ta je bil v Avstriji. Ko je imel biti izročen jugoslovanskim oblastem, je naenkrat pobegnil. Tudi v tem slučaju napadajo partizanski listi zapadne zavestnike, da so Jelušiču pomagali pobegniti.

OBSDOBE USTAŠEV. — V tem času so "ljudska" sodišča Tirgreba, iz katerega bi sledilo, da

Kakor smo slisali, tako poročamo

V nedeljo večer je radijski komentator Pearson napovedal konec Titove vlade in njega samega. Pearson je napovedal, da ob koncu 1947 Tito ne bo več na čelu jugoslovanske vlade. Povedal je tudi, da takrat Tito ne bo več živ ... da pa ne bo umrl v potočju ...

Komentator Pearson vsako nedeljo napove par izrednih dogodkov, ki se bodo pripetili, prej ali slej. Seveda, vselej ne uganemo, toda dostikrat pa. Kakih 85% njegovih prerokovanj se izpolni. Če se bo izpolnilo, kar je trdil o Titu, bomo že videli do konca leta.

V Buffalo so zaprli 79 šol, ker so odšli učitelji na slavo

Najbrže bodo morali zapreti vseh 98 javnih šol v mestu

Buffalo, N. Y. — V mestu Buffalo, N. Y. bodo najbrže zaprli vseh 98 javnih šol, ker je odšlo učiteljstvo na stavko. Včeraj so zaprli 79 šol, v ostalih pa vlada prava konfuzija in ne vedo še, kaj bi napravili.

Na stavko je odšlo 2.500 učiteljev in učiteljic, radi česar je doma \$4.000 učencev. V Buffalu pohaža v javne šole vsega skupaj 71.000 učencev in vseh učiteljev skupaj je 2.960.

Višja šola Lafayette ni včeraj zaprta, radi česar so postavili učitelji okrog nje piketno stražo. Stirje mestni stražniki so pazili na red. Na tej šoli so hoteli učitelji začeti s poukom, toda šolarji so se drenjali po hodnikih in samo par jih je šlo v razrede.

Unija učiteljev zahteva \$1.025 na leto več plače vsem učiteljem.

Von Papen je obsojen v 8 let ječe in vzeli so mu vse premoženje

Nuernberg. — Nemško sodišče, ki sodi nekdanje nacije, je obsodilo von Papena, Hitlerjevega diplomata, na 8 let prisilnega dela. Vrh tega mu je zaplenilo sodišče vse osebno premoženje razen 5.000 mark. Sodišče je očitalo bivšemu diplomatu, da je pomagal Hitlerju do moči in da je ostal z režimom nacistov do konca.

Von Papen je bil pred mednarodnim tribunalom oproščen, njegovi tovariši Goering in drugi so bili pa skoro vsi obsodeni, v smrt ali zapor.

Kar je res, je pa res, dobrega srca je

Alton, Ill. — Nek uzmovnik je odnesel iz odvetniške pisarne seštevni stroj. Ko ga je nesel po stopnicah, je videl, kako je neka ženska padla. Odložil je stroj, dvignil žensko in ji pomagal do bližnjega zdravniškega. Potem se je vrnil po seštevni stroj in ga odnesel.

Kongresnik Feighan v bolnišnici

Washington. — Kongresnik Michael A. Feighan je tako nesrečno padel na ledenih tleh, da si je zlomil členek na nogi. Nahaja se v Doctor's bolnišnici, kjer bo moral ostati, kot pravijo, več tednov.

Japonci se zagovarjajo, da so se branili, ko so napadli Ameriko

S tem je zagovornik vojnih zločincev prišel bratiti obtožence v Tokiu

Tokio. — Pred mednarodnim sodiščem, ki sodi japonske vojne zločince, je odprl glavni zagovornik obrambo zločincev s tem, da je šla Japonska v vojno proti Zed. državam in Angliji v samobrambi.

Pred sodiščem je general Tojo in 25 tovarišev. Glavni zagovornik, dr. Ičiro Kijose, je izjavil, da so leta 1941 zmrznili "zunaj" vse japonsko premoženje in s tem odvzeli japonskemu narodu pravico do življenja.

To je prvič, da je kak Japonec izjavil javno, da je bila japonska vlada upravičena začeti v vojno.

Zagovornik je dalje izjavil, da je bivši predsednik Roosevelt čital prestrženo vojno poročilo 3 ure in 25 minut, predno so japonski bombniki napadli Pearl Harbor. To je znamenje, je rekel zagovornik, da Japonci niso hoteli napasti brez predvarila. Da pa niso dobili v Beli hiši vojne napovedi pred napadom na Pearl Harbor, ampak šele po napadu, je bila pa krivda na japonskem poslanstvu v Washingtonu, ki je zavleklo razšifrirane napovedi, je rekel zagovornik.

Pritožba Anglije zaradi min ob Albaniji je zdaj pred koncilom

New York. — Angleški zastopnik Cadogan je v imenu svoje vlade predložil koncilu združenih narodov pritožbo proti Albaniji, ki je nepostavno položila mine v morje ob svojem obrežju. Na te mine sta zadela lanskega oktobra dva angleška rušilca, pri čemer je izgubilo življenje 44 angleških mornarjev.

Ta pritožba je čakala na rešitev že od 10. januarja. Zdaj jo je šele vzel koncil v roke. Čakali so, da je prišel iz Albanije odposlanec Hysni Karpo, ki bo zagovarjal svojo vlado. Cadogan je razlagal pred koncilom, kako sta vozila na 22. oktobra oba rušilca v bližini otoka Krfa, kjer je morje globoko in kjer v mirnem času lahko vsak brodar. Nenadoma so odprle albanske baterije z obrežja salvo strelav na rušilca. Ko se je prvi rušilec hotel izogniti strelom, je zadel na mino, ki se je razletela. Drug rušilec ji je hitel na pomoč, pa pri tem tudi zadel na mino.

Anglija dolži Albanijo, da je položila mine v svoje vode v mirnem času, kar je proti mednarodnim zakonom. Govorica je tudi bila, da jih je za Albanijo položila v morje Rusija.

TOLOVAJI SO NAPADLI DVA KATOLŠKA DUHOVNIKA

Benetke. — Na potu iz Trsta sta bila napadena od tolovajev dva katoliška duhovnika, oba vojaška kurata pri angleški armadi. To sta Rev. Augustine Roddy in Rev. Gerard Banks. Rev. Roddy je dobil strele v trebuh in v roke in se bori s smrtjo, dočim je ostal Rev. Banks nepoškodovan.

SPOMNITE SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

KRALJ JE NA GORKEM, NAROD PA DOMA ZMRZUJE

London. — Angleški narod, ki je sicer znan, da je slepo vdan svojemu kralju, ki je nekak simbol moči Velike Britanije, zdaj godrnja, ker mora prenašati mraz in pomanjkanje, dočim je kralj s svojo družino v tem času lepo na gorkem v Južni Afriki.

Ko so v gledališčih kazali filmske slike o kraljevem potovanju, je začelo občinstvo zvižgati, ko so slike kazale kraljevo družino v lahkih poletnih oblekah, dočim je vsa Anglija v zametih in ko vlada pomanjkanje premoga in življenjskih potrebščin.

V angleških domovih in trgovinah je še vedno v veljavi odredba, da ne smejo rabiti elektrike 5 ur na dan, dočim so jo odprli industrijam po nekaterih okrajih.

POLICIJA JE ZAČASNO VZELA DENAR DELAVCA

Frank Ferri, star 59 let, stanujoč na 3224 W. 33. St., je zbolel in odpeljal so ga v mestno bolnišnico v petek. V nedeljo sta prišla pa iz Filadelfije dva njegova bratranca, ki sta zahtevala od gospodarja, pri katerem je Ferri stanoval, naj jima izroči kovčeg, v katerem je imel bolnik denar in razne vrednostne listine. Gospodar je poklical polico, ki je vzela gotovino zaenkrat v varstvo.

V kovčegu je bilo za več kot \$18.000 vrednostnih papirjev in bančnih knjižic. Ferri je še samski in je vedno delal težaka dela v jeklarni.

Iz raznih naselbin

Ely, Minn. — Dne 16. februarja je umrl na svojem domu Frank Peshel, rojen 22. maja 1881 v vasi Bistec pri Črnomlju po domače Miholev France. V Ameriko je došel pred 44 leti. Nekaj let je bil uposlen pri Oliver M. Co., zadnjih 20 let je bil pa grobar elyškem pokopališču. Leta 1908 se je oženil v Ely. Poročne obrede je izvršil Rev. John Schiffer. Njegov žena je bila Ivanka Zunič rodom iz Vranovci pri Črnomlju, ki mu je umrla leta 1918. V zakonu sta imela 4 hčere, zdaj vse omožene; Mrs. Anton Pavlišev v Ely, Mrs. Bartlett Dewhurst v Biwabik, Mrs. Del Melanger v St. Paul, Mrs. Walter Geison v Chisholmu ter 8 vnukov. V Illinois in Iowa ima več sorodnikov. Bil je član društva sv. Cirila in Metoda št. 1 ABZ in sv. Jozefa št. 112 KSJ. Pogreb je vodil pogrebništev Stefan Banovec v cerkev sv. Antona, kjer je g. župnik Fr. Mihelič opravil sv. mašo za pokoj duše umrlega sobrata. Bog mu podeli večni mir, oni mir, ki ga svet ne more dati. — Na 15. feb. sta bila poročena v cerkvi Lurške Matere Božje v Evelethu Miss Jozefa Stepič in John Capan. — Severno-Minnesota je zopet zajel mrzel val 18. februarja. Toplomer je kazal 20 stopinj pod ničlo. Br. ...

Nokomis, Ill. — Dne 3. febr. je umrla Mrs. Milavec, rojena Cej, stara 64 let, doma iz Bukovja, Slovenija. Zapuščena moža, poročeno hčer Mary Hribar, tri sinove in štiri vnuke. Chicago. — Tukaj je umrla Mary Skrbek, stara 73 let, doma iz Dolenje vasi pri Rakitnici. Zapuščena hčer, brata in sestro, v starem kraju pa več sorodnikov.

Thompson Co. priča o nepravem poslopanju vladnega odbora

Namesto, da bi sodil nepristransko, je držal samo z CIO

Washington. — Raymond Livingstone, podpredsednik Thompson Products Co. iz Clevelanda, O. je pričal včeraj pred kongresnim odsekom, da je Narodni delavski odbor pokazal strankarstvo pri razsojevanju in tako "pravico," ki bi delala vso čast nacijem v Nemčiji.

Povedal je, kako se delavci pri njegovem podjetju trikrat zavrli poskus zunanje unije, da bi organizirala delavce, ki imajo svojo unijo. In Narodni delavski odbor, namesto, da bi se izkazal popolnoma nepristranskega ter pustil delavcem samim odločitev zaradi pripadnosti unije, je pomagal uniji CIO.

Dalje je Livingstone obtožil ta vladni odbor, da je podpiral napor znanih komunistov, da je hotel zatreti svobodo govora in da se je sploh obnašal tako, da je izgubil vsako spoštovanje pri ljudeh, ki bi ga moral sicer imeti kot vladna agencija v svobodni državi.

Govornik je zatrjeval, da njegovo podjetje ne preganja delavcev, ker živi z njimi v najboljšem zastopstvu, katerega si je prizadeval uničiti prav ta vladni delavski odbor, ko bi moral imeti nalogo, da doprinese v industrijo mir in zastopstvo med delavstvom in delodajalci.

Darovi za begunce

Za od pomoč slovenskim beguncem so darovali v našem uradu sledeči: Iz Hibbing, Minn. neimenovan \$25.00; Mrs. John Dejak iz 1413 E. 55. St. \$10; Frank Laprich iz Chisholm, Minn. \$3.50; John Videgar iz Fontana, Kalifornija \$3; po \$1: Anton Kutnar, 6224 Carl Ave. in dva neimenovana. — Mrs. Marija Vidmar iz Saranac Rd. je darovala \$10 za slovenske bogoslovce; za župnika Brgleza je pa darovala neimenovana \$10. Najlepša zahvala vsem skupaj v imenu slovenskih revežev. Poročamo še drugim, da bi ob priliki kaj darovali.

Truman vpraša kongres, da Zed. države sodelujejo za pomoč beguncem

Washington. — Predsednik Truman je včeraj vprašal kongres, naj pooblasti Zed. države, da bi sodelovale v mednarodni organizaciji za begunce. V svoji poslanici na kongres je Mr. Truman navedel, da se nahaja v Nemčiji, Avstriji in Italiji do 1.000.000 brezdomcev, katerim je treba dati streho.

"Skoro dve tretjini od teh je že zdaj pod varstvom in v oskrbi Zed. držav. Zmaga zaveznikov nad osiščem je prinesla tudi praktično in moralno odgovornost za oskrbo žrtev osiščev," je povedal predsednik kongresu.

Naročili so 169.000 ameriških zastav

Filadelfija. — Pri neki tukajšnji firmi je vojni oddelek naročil 169.000 ameriških zastav. Z njimi bodo ovili krste padlih ameriških vojakov, katere bodo pripeljali za pokop domov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Aha, napravil ga je—
Včeraj je bil sv. Matija. Čakali smo, kaj bo napravil v vremenom po reku: Sv. Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi ... In nam ga je napravil precej eno mero.

Nastav isče—
Kdo ve za naslov Mateja Drašlerja, ki se nahaja neke v Argentini? Ako kdo ve zanj, ali če sam to čita, je proščen, da piše na naslov: Ana Marković, 1376 E. 43 St. Cleveland, Ohio.

Druga obletnica—
V sredo ob 9 bo darovana v cerkvi sv. Vida naša za pokojnega Jozefa Markovič v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Na pogreb—
Thomas Postotnik iz 6926 Hecker Ave. in sin sta se odpeljala v Brooklyn, N. Y. na pogreb Postotnikove sestre, Mrs. Ane Pirnat.

Pobiranje asesment—
Danes je 25. dan v mesecu; društveni tajniki in tajnice bodo nocoj pobirali društveni asesment. Vsak društvenik naj gleda, bo imel plačan svoj asesment. S tem tudi olajša težavno delo tajnikov in tajnic, da jim ne bo treba stikati za člani po hišah.

Sorodstvo isče—
The International Institute, Youngstown, Ohio, nas naproša, naj bi skušali potom časopisa zvedeti za naslov neke Marjete Mlakar. Zanj vprašuje Franciška Mlakar, katere naslov je: Slonejska (?) 20, Ljubljana, Jugoslavija.

Za 17. obletnico—
Jutri ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca maša za pokojno č. s. Clare Genevieve, roj. Gertrude Mauer v spomin 17. obletnice njene smrti.

Za 15. obletnico—
Jutri ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Franka Stermole ob priliki 15. obletnice njegove smrti.

Za podruž. 15 SZZ—
Članice te podružnice so prošene, da pridejo nocoj v SND na 80. cesti in plačajo mesečni asesment.

Važna seja bo—
Skupna društva fare sv. Vida imajo jutri večer ob 8 važno sejo v šoli. Gotovo naj pridejo vsi zastopniki in zastopnice.

V Clevelandu so zopet zaprli plin industrijam

Zopetni mrzli val je primoral East Ohio Gas Co., da je zmanjšala oddajo plina industrijam. To je že tretjič to zimo. V Clevelandu, Akronu, Cantonu, Nilesu, Youngstownu in Woosterju je prizadetih radi tega 300 industrij.

Plinarna je včeraj jutraj odvzela 50% plina, opoldne pa še 25%. S tem je hotela plinarno zagotoviti dovolj plina za gretje in kuho v domovih.

Včeraj je kazal toplomer v Clevelandu 12 nad ničlo. Danes ne bo tako mrzlo, čeprav bo nekaj snega.

Severno od Clevelanda je bilo pa včeraj gorkeje. V Duluthu, Minnesota, so imeli na primer 18 nad ničlo.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DAROM!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 4, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAPOVEDILA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko po leto \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti po leto \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolice po razpisalnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year; \$4.00 for 6 months; \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 39 Tues., Feb. 25, 1947

Partizanska pisma

Zadnja številka "Saturday Evening Post" ima članek o tem, kako poprečen Rus, imenovan Ivan Ivanovič, misli o Ameriki. V začetku in na koncu poudarja pisatelj, kako čudno vpliva na mišljenje ruskega človeka dejstvo, da mora vedno brati samo vladne časopise, zmeraj poslušati uradno oddajo radia in neprestano stati pod vtisom uradne propagande. Pisatelj pravi: "Ivan Ivanovič živi v diktaturi in pride samo do cenzuriranih listov in zanj skrbno odbranih knjig. Mi v Ameriki, ki imamo necenzurirano časopisje, neoviran stik z resnico in uživamo vse štiri svoboščine, moramo upoštevati Ivana Ivanoviča — nevednost."

Tako totalitarna država zaslužni človekovo misel, tako naredi komunistični človeka omejenega in nevednega.

Ne samo na Ruskem. Ravno tako v Jugoslaviji. Partizani so sedaj na vrhu, oni v vsem diktirajo; tudi kaj mora kdo misliti in pisati. Vse gre po enem kopitu: Vse radioddaje so v istem tonu, vsi časopisi gontjo isto pesem, vsi govorniki na mitingih ponavljajo isto stvarino. Ubogi komunistični vernik ne najde ne časa ne priložnosti, da bi sam mislil. Vso duševno hrano mu prezevajo naprej vlada in njen aparat. To je smrt samostojnega življenja.

V tej luči moramo presojati tudi razna partizanska pisma, ki pridejo tu in tam v Ameriko in ki jih tukajšnji partizani pošiljajo "naprednim" listom, da bi opravičili svojo vero v Titovo božanstvo. Ta pisma so odmev tega, kar partizan v starem kraju dan na dan sliši v uradni propagandi. Zato v vseh teh pismih enako zmerjajo duhovnike, zato vsi enako pripovedujejo, da so duhovniki klali partizane in celo ženske, zato vsi vedo povedati, da je kljub temu neka svoboda vere, ker so cerkve še zmeraj odprte; vsi enako vpijejo na begunce, vsi na isti način govorijo o neki obnovi.

To so ubogi Ivani Ivanoviči — omejeni in evedni pa zraven — predrzni.

Danes naj na enem takem zgledu pokažemo to duševno revščino. Pred nami leži pismo slovenske partizanke, ki hoče spreobrniti svojo ameriško sorodnico, ki noče verjeti, da pod Titom teče po Sloveniji samo mleko in med.

Najprej je v pismu seveda na vrsti škof. Le kako bi partizan shajal brez njega? Tako tedaj beremo o škofu: "Belo gardo so organizirali pod vodstvom Nemcev farji z dr. Rožmanom na čelu." In spet piše: "Jaz osebno res ne hodim v cerkev in sovražim farje, ki so hinavci in največji sleparji ljudi." ... Piše kot bere v komunističnih listih! Tem listom ne sme nihče ugovarjati, zato uboga ženska tudi vse to verjame. Dan za dnem jo uče sovražstva, zato tudi sovraži.

Samo toliko, da se ne pozabi, naj na tem mestu ponovimo, da je zgodovinsko dejstvo, ki ga nihče ne more spraviti iz sveta, da so partizani poklali celo vrsto slovenskih duhovnikov in tisoče drugih, predno se je začel kak odpor proti njih divjaštvom. In po končani vojski so mučili in poklali čez 9.000 vrtnih slovenskih fantov. Poklali so jih rodni bratje, slovenski partizani. Ti partizani sedaj vpijejo proti tem mrtvecem kot da jih nekaj straši. — In dalje! Saj vemo, da tudi duhovnik more napraviti kaj narobe. Pa vendar! Ali verjame kak partizan, da je kar večina slovenskih duhovnikov "sleparska" in "hinavska"? Ali ni potem cel narod, iz katerega so izšli, strašno pokvarjen narod? Toda partizani v resnici hočejo reči, da je vera sleparska. Ne pozabimo, kadar govorimo o partizanih, da je že Lenin sam komuniste učil: "Mi se moramo boriti proti veri." In to delajo titovci na celi črti, včasih bolj odkrito, včasih bolj zahrtno.

Da zahrtno! Partizani pri vsem preganjanju vere vendar hinavsko trdijo da je vera svobodna. Ta partizanka, o kateri pišemo, tudi sliši o svobodi vere. Ta svoboda je seveda nekako usmiljenje za neumne. Takole zapiše: "Naša punca pa hodi vedno v cerkev, ker je v času vojske bila daleč stran od vojske in ni poznala vloge farja." Za take tepčke torej, ki se niso spoznali hudobije katoliškega duhovnika, za take je še svoboda vere. Piše pač kot sliši zasmehovati katoličane na mitingih.

Se bolj značilno je sovražstvo proti Ameriki. Tudi to sovražstvo neprestano vtepaajo komunisti svojim pristašem v glavo. Poslušajmo, kako piše o Amerikancih: "Pišeš (tako govoriš teta), da je bila teta v Ameriki vojska. Res je bila, toda kakšna! Kaj je delala vsa vaša ameriška vojska? Kaj dela dancos? Zdi se mi teta, da o teh stvarih prav malo razmišljaš! Ne zameri moji odkritosti! Vaše delo v vojski je teplo nas. Vaša munčija je ubijala naše ljudi. Vodstvo vaše države se danes špekulira in nas hoče imeti za svoje sužnje. — Tako govorijo slovenski partizani o Ameriki. Tako jih uče na njih mitingih.

In spet govori: "Kaj imate vi od vojske? Na tisoče delavcev v štrajku. Vsaki dan dosti brezposelnih. Saj je vse lepo, če si Ti zadovoljna. Vendar Ti rečem, da ne more biti miru, če na tisoče delavcev štrajka in se bori za boren kosček kruha. Pri nas ni tega. Nihče ne štrajka.

Tako govori iz partizanke vsa komunistična propagan-

da proti Ameriki. Komunisti uče, da je Amerika veliki zločinec, ki je pomagal ubijati partizane. In neumna ženska, ki ne sliši drugega, to trapasto obrekovanje celo v Ameriko sporoča. Podobno je tisto o štrajkih. Res štrajki niso ravno igrača toda tu v Ameriki vemo da nas radi teh štrajkov ni še konec. Še več vemo! Tudi med štrajki smo vedno pošiljali pakete v tisto Slovenijo, kjer nihče ne štrajka. Vsaj to bi partizanka lahko vedela. Toda komunistična propaganda piše, kot da bo v Ameriki revolucija in komunistični verniki verjamejo vse take gorostasnosti.

Ti komunistični verniki pa se nauče tudi predrznosti. Že celo pismo je predrzno obrekovanje Amerike. Hoče pa ta komunistka tudi spreobrniti svojo teto. Takole govori: "Ti pišeš, da si zadovoljna v Ameriki. Ne vem, če bi Ti verjela. Če si res, se samo bojim, koliko časa boš! Jaz in z menoj celi narod — pa ne bi dal naše domovine za tri vaše Amerike." Potem pa vprašuje: "Torej teta, ali se Ti jasni po vsem, kar sem napisala." Torej za Ameriko se boji partizanka in da se bo teta še slabo godilo. Prepričana je, da je s svojo modrostjo razjasnila, kako lepo je v Jugoslaviji. — Samo, samo, to je nerodno. Ta slavošpev se namreč konča z namigavanjem, kako dobrodošli so ameriški paketi. Pa si teta misli, da veselje nad paketi več pove, kako je pod Titom, kot dolgo partizansko pismo.

V uvodu omenjeni pisec v "Post" pravi, da je treba upoštevati nevednost Ivana Ivanoviča, poprečnega Rusa, ker sliši zmeraj samo eno plat zvona. Tako je treba seveda upoštevati duševno revščino partizanov v Sloveniji, ki vse verjamejo, kar jim natvezijo komunistični radio, komunističen list in komunističen govornik. To je edina dovoljena duševna paša in ta paša je zelo revna.

Pa če tem zapeljancem v starem kraju njih neumnost odpuščamo, kaj naj rečemo o ameriških partizanih, ki dan na dan gonijo pesem o novi sreči in svobodi v Jugoslaviji? Ti imajo priložnost, da se pouče, pa se je nečejo poslužiti. Glavo vtikajo v pesek, da ne bi slišali resnice o Titovini, ki jo svet vsak dan bolj jasno spoznava.

Mi prinašamo novice iz Slovenije, ki točno povedo, kako je tam v resnici. Komur je za resnico, si mora ogledati tudi drugo stran slike o Jugoslaviji in ne samo poslušati komuniste. Če taki mislijo, da ne smejo kar verjeti na našo besedo, naj vsaj primerjajo.

Vemo, da zagrizeni partizani, tu in v starem kraju, vpijejo na nas: Lažete. Pa smo že mnogokrat pozvali nasprotnike, naj povedo, kaj bi bilo neresničnega od tega, kar smo zapisali. Pa nihče noče povedati kaj naj bi bili narobe zapisali. Samo na kaka partizanska pisma ubogih zapeljancev se pameten človek ne bo oziral. Pa če kdo v svoji zagrizenosti res noče brati našega lista, naj bere angleško pisane časopise. Našel bo tam isto sliko o Titovini. Ali je kdo res tako "napredni", da si domišlja, da je vse laž kar drugi povedo, in vse resnica, kar reče komunist?

Iz Chicago in okolice

"Zakaj mi ne razumemo Rusije?"

Edgar Snow piše zanimivo pod zgorajšnjim naslovom v "The Saturday Evening Post", ter navaja vse mogoče razloge, zakaj mi in drugi svet v resnici Rusov ne more razumeti. Snowovo razlaganje je pač le razlaganje, kako je s tem "nerazumevanjem" v resnici, je najbrže neka diplomatska skrivnost, ki bo ostala nepojasnjena vsaj uradno. Zasebna mnenja o tem pa so različna.

Snow pripisuje vzrok za nerazumevanje Rusov temu, da Rusji govorijo, pišejo in se izražajo v svojem marksističnem duhu, ki ima za razne izraze čisto drugo definicijo (opredelitev in razlago), kakor pa jih imamo mi v Ameriki in pa drugi po zapadni Evropi. Tako pravi, da na sestanku narodov v San Francisco so ameriški zastopniki govorili o izrazu "človeške pravice", pod katerimi se zahteva za vse ljudi svoboda govora, tiska in bogočastja, itd. Rusi pa so le povdarjali

"pravico do dela." In Rusi so nasprotovali ameriški zahtevi po: "pravici do prostega podjetništva." Prav tako Američani tolmačimo pomen "demokracije" po svoje, Rusi pa zopet čisto po svoje. Kar imamo mi Američani n. pr. za demokratično, imajo sovjetski voditelji in besedniki za kapitalistično in fašistično. Dalje Rusi venomer povdarjajo, da je fašizem največji zaveznik kapitalizma in oba istovetjita. Mi Američani in drugi demokratični harodi zapada tolmačimo fašizem kot diktatorstvo in kot totalitarizem in v tem ne vidimo nobene razlike med totalitarnim komunizmom. V svojem grobem zapovedništvu in absolutizmu sta si prava brata. Definicijami drug drugega pa ugovarjamo eni kakor drugi. In Snow pravi, da to za to, ker sovjeti imajo in uporabljajo pri definiranju vsega čisto svoj lasten marksistični besednjak, ki podaja raznim izrazom čisto drug pomen, kakor pa naš besednjak. In tu smo. Drug drugega ne raz-

zumemo.

Dalje pravi Snow, da so mnogi med nami, ki pravijo: "ne brigajmo se, če nas razumejo ali ne, naj se Rusi nauče nas razumevati." Na to odgovarja: "To je slab odgovor vseh onih, ki bi radi udarili po Rusih. Taki mislijo, da so Rusi večji ignorantje, kakor smo mi in da mi bolje poznamo njihove probleme, kakor oni naše. Gorje o nemu, ki se poda v vojno, pa ne pozna svojega sovražnika, kakor se je to Hitler naučil. In dokler bomo mislili, da je nihilist isto kakor socialist, Rusije na bomo poznali."

Ni dvoma, da so pri razumevanju Moskve težave, ker ta govori z dvema glasovoma. Eden je glas sovjetskega nacionalizma, ki korenini globoko v ruski zgodovini. Drugi pa je jezik socialne revolucije. Vsak sovjetski voditelj nastopa kakor nekaka dvojna osebnost: V prvi uloži nastopa kakor praktičen političar, zaskrbljen z obetoječimi problemi, v drugi vlogi pa je marksist, trd komunist, pristaša teoretičnih doktrin. Zato vidite sovjetske voditelje, da se tu in tam družijo z kapitalističnimi državami, a v isti sapi okužajo ozračja s komunizmom. Taka je njihova dualnost. Nikdar ne veš, kaj je na prvem mestu pri njih.

Končno je pa Snow mnenja, da popolnega razumevanja v krogu Združenih narodov ne moremo kar na hitro pričakovati. Navaja admiral Nimitz, ki je po neki konferenci dejal: "Po vseh trdih besedah, ki so padale med voditelji raznih držav in narodov ne smemo obupati. Saj je zelo našim kolonijam trinajst let, da so postavili našo ustavo in to pri tem, da so govorili vsi en jezik."

Mnogim Snowova razlaga ne bo ugajala, ampak same prazne besede to pa tudi niso.

Temeljiti govori
Monsignora Sheena

Vsako nedeljo o peti uri po času osrednjega zapada nastopijo sloveči radio govorniki Monsignor Sheen, ki govori o komunizmu. Mož je temeljit in kar pove, pove tako da drži. Zadnje dve nedelji je razlagal odkod je prišel in kako je nastal komunizem in na kake mroslovne temelje je komunizem postavil Marks, Zid, a rojen v Nemčiji in vzgojen v nemškem duhu. Tako ali še bolj temeljito pojasnita komunizem tudi pokojni Dr. J. E. Krek in naš najgloblji mislec in filozof Dr. Ušeničnik. Sko-din, da ni po ameriških čitalnicah Dr. Krekovega "Socializma" in pa Dr. Ušeničnikove "Sociologije." Obe knjigi sta za vsakega slovenskega izobraženca, kakor tudi povprečnega slovenskega človeka dva bogata informativna zaklada.

Za mnoge je predadno nedeljo povedal Monsignor Sheen pravo zanimivost, ki je v tem,

ko je omenil, da nemštvo je dalo svetu s svojim Marksom komunizem pred dolgi leti, v našem času pa nesrečnega Hitlerja in njegove nacizem. Nič več, kakor to je mimogrede med drugim povedal. Toda Slovani, ki so pred Germani toliko pretrpeli v toku stoletij so ob teh besedah lahko upravičeno stisnili zobe in sami pri sebi mislili: "Vidiš svet, kdo ti vedno pošilja zla in kdo ti je pri pravil na svet vse razne nesrečne 'izme,' ki okužajo narode, kakor nevarne kuge! In še nekaj je zanimivo, da je svet že skoro zdaj pozabil vse grozovitosti, ki jih je uganjalo nemštvo nad miroljubnimi malimi narodi po Evropi. In enake načrte je imelo nemštvo tudi proti Ameriki, samo uspelo mu ni. Zdaj bi jih pa kmalu še pomilovali za to!"

Rojak se ponesrečil

V noči med petkom in soboto 15. februarja je pri delu ubilo našega rojaka Antona Južina. Delal je okrog 30 let pri mestu. Pritisnil ga je nekako tovarni trkup in ga na mestu ubil. Bil je nad 60 let star, rodom od Radomlja pri Kamniku na Gorenjskem. Pred par leti mu je umrla žena in odtodaj je živel s svojo hčerjo na 1845 W. 21st Place. Bil je član večih društev in zavezan faran cerkve sv. Stefana. Sorodnikom sožalje, pokojniku pa R. I. P.

Za spremembo druga
rihtla na mizi

Vedno isto jed nihče rad ne je in vsak se jo prenahe. Pa pogledimo to pot na dogodek, ki se je dogdil v pionirskih časih naših rojakov tam na daljnem zapadu. Župnijo je prišel ustanavljati mlad slovenski duhovnik. Večjih, skušen je dušnem pastirstvu še ni imel. Prav tiste dni se je dogodila v bližnjem premoškopu neugoda. Pri delu je ubilo mladega hrvatskega rudarja, kateri se je pred dobrimi šestimi meseci se je poročil z neko mlado hrvatsko Katiko. Lepo sta živela in neugoda je bil za njo res hud udarec. Mrtve je treba kajpada pokopati in tako so tudi tistega mladega hrvatskega rudarja, ki mu je bilo ime Miško pokopali po katoliških obredih. Mladi gospod je imel pogrebne obrede. Do tu nič posebnega. Pri Hrvatih so imeli in imajo še danes navado, da pri pogrebnih in tako tudi pri mrtvaškem odru silno objokavajo pokojne. So v tem nekaki poklicni žalovalci, ali kakor jih hočete imenovati. Od krsti, ali pri odprtem grobu vpijejo in v dolgih izpovedih naštevajo vrline umrlega in z nekim tužnim zategovanjem objokavajo. Tako je bilo tudi pri tem pogrebu. Ko so prinesli krsto h grobu in jo postavili na tla, da bi duhovnik opravil zadnje obrede, je stopila mlada vdova naprej h krsti in poleg nje je stopil neki mladi močno brkati Hrvat,

ki jo je držal pod pazduho, da ne bi padla. Tu začne vdova plakati in med zategujočim plakanjem naštevati vrline svojega dobrega pokojnega Miška. Med drugim je glasno izjavljala:

"Oj dragi moj Miško, kaj bom jaz zdaj sama brez tebe? Ti si mi bil tako dober! Kaj bom zdaj sama?" Itd.

To je ponavljala kar cele pol ure. Bilo je mrzlo in vsi so že čakali, da bi jenjala, da bi duhovnik brž zagotovil svoje obrede in da bi šli domov. Duhovnik je pogledaval zdaj kajokaj v dno, zdaj poleg nje stoječega brkatega Hrvata. Slednji je menda na duhovnikovih pogledih opazil, da bi ta rad videl, da bi jenjala. V tistem trenutku vdova zopet ponovi:

"Dragi moj Miško, kaj bom jaz brez tebe, šta bom imala sada?"

Ko je vdova ta stavek končala jo brhkati Hrvat sune s komolcem nazaj v trebuh, da je vdova kar zastokala, Hrvat pa se odreže z rezkim ukazom, da so mu kar mustače zamigale na polnem obrazu:

"Muči Katika, pa boš imela mene!"

Pri tej opazki bi bili kmalu vsi bušknil v smeh. Mladi duhovnik, ki se je preje resnega obraza pripravljaj, da bo odpel pogrebne predpisane žalostinke, je komaj zadržaval smeh. Komaj je odpel kar je imel in opravil molitve. Dogodek pa mu je ostal v spominu in ga še danes rad pove.

Prisrčna zahvala!

Cleveland, O. — Tem potom se želim zahvaliti vam vsem, krščanske žene, ki ste se odzvale moji prošnji za božične kartice, katerih ste mi prinesle ali poslale iz države Ohio in drugih držav. Prejela sem jih iz Barber-tona kakor tudi iz New Yorka. Prejela sem več paketov po pošti ali po ekspressu. In jako veliko število sem jih prejela iz Clevelanda in okolice. Vseh skupaj sem prejela po številu 4.057, kar je že precej lepo število, bi rekla. Gotovo nam bodo častiti misijonarji tam v Bengaliji in drugod iz srca hvaležni.

Mr. August Kollander mi jih je pa odposlal, ker nanj se vselej lahko zanesemo, da izvrši svoje delo vestno in točno ter pošteno. Mr. Kollander in Mr. Charley Hudina prav lepa hvala vama za vajin trud. Pripomniti moram, da je tudi mene precej stalo to, pa je naj bo vse za večjo čast božjo.

Torej, še enkrat prav lepa hvala vsem za dobroto, ki ste mi prinesle ali poslale kartice. Saj upam, da se bodo tudi častiti misijonarji vsem nam še posebej zahvalili, kakor to store vsako leto. Vsem skupaj bodi Bog dober plačnik. Srčen pozdrav od vam hvaležne

Tončke Jevnik,
1199 E. 61 St.
Cleveland 3, Ohio.

ČE VERJAMETE
AL' PA NE

"Jack," mi je rekel Jakšič takrat na cesti nekje med Bledom in Lesci, "ali si poznal cesarja Jožetovega Franceta?"

"Kako ga ne bil poznal," sem mu priznal. "To se pravi, saj ni bil z Meniške doma, torej nisva skupaj preganjala krav po naši gmajni, bil pa sem tri leta pri njem na žernadi. Slabo je plačal; šest krajcarjev na dan, pa košto. Ko bi bil dal vsaj tobak zraven. Kako pa, da si se ravno nanj spomnil na to lepo nedeljo?"

"Zato, da ti bom lahko povedal, da bom šel zdajle prav tje, kamor je hodil Jožetov Francelj 'knogam'."

"Ni hudir," sem se začudil, "pa je hodil notri sem na Bled —?"

"Ti si neumen! Kaj bo hotel sem; jaz sem dal samo primero, da boš vedel, v kakšnih okoliščinah sem zdajle jaz."

"Oho, to je pa druga stvar. Če moraš, pa moraš in ni druge pomoči. Saj vem, kako je ob takih prilikah. Le kam bi šel, ča bi bil spoti. Aha, vidiš tisti grm doli pod cesto v hosti?"

"Kako bi ga ne videl, saj imam še zdrava polkna," mi zagotovi Jakšič. "Bom pa stopil tjele dol. Ti pa tukaj počakaj in če bi se pojavila na cesti kakšna nevarnost, pa zažvižgaj."

Da bom, sem obljubil prijatelju in se komaj premagoval, da nisem naglas prasinil v smeh. Kako ne, ko sem pa vedel, da sem poslal Jakšiča naravnost v velik grm pravih in pristnih starokrajskih kopriv. Ne bo dolgo in na Gorenjskem bo nastalo splošno praskanje med narodi, kadar bodo koprive enkrat pokazale rožičke in povedale, kaj za znajo. Razume se,

da sem vneto molčal o tem in sam čakal, kdaj bo začel Jakšič po geslu: praskaj se tam, kjer te srbi."

"Grdo je bilo to od tebe, da boš vedel," mi oponese France. "Saj priznam, da tisto ne spada k dobrim delom, katere si nabiram na tem svetu, da jih bom odložil pred sv. Petrom, kadar bova imela obračun. Hotel sem samo, da boš na celi črti spoznal lepoto in pa moč naše slovenske zemlje, pa da boš odnesel z obiska na Bledu spomine, ki bodo trajali vsaj nekaj dni, ali vsaj ur."

"Pa se je praskal, France?" Rad vedel naš gl. blagajnik Grdina, ki se je menda spomnil na svoja mlada leta, v katerih je najbrže tudi katerikrat vasačil pri koprivah.

"Če se je praskal, vprašate? Ne takoj in mene je že močno skrbelo, če so naše koprive izgubile svojo nekdanjo veljavo in moč. Ampak, ko sva se vozi-

la na vlakcu proti Ljubljani, se je pa že začel premikati po se-dežu in ni bilo dolgo, ko sta imeli obe njegovi roki dela čez glavo, da sta tolažili srbeče dele kože."

"Kaj pa s kaščeš po klopi, kot bi sedel na mravljišču?" sem ga nedolžno vprašal.

"Kaj vem kaj je, da me nekaj tako peče po telesu, da kar gorim," mi je povedal in segel enkrat s to, pa zopet z drugo roko po srbečem revirju.

"Morda imaš tako spodnjo obleko, ki te žgače," sem ga tolažil in se mu natihoma rezal. Seveda, če bi mu takrat povedal, kako in kaj, bi bilo prišlo med nama do kakih diplomatskih zapletljivajev in nespornizmov, zato sem previdno molčal. Pozneje enkrat sem mu pa vse povedal in Francelji mi je na licu mesta svečano obljubil, da mi bo vse pošteno in z lepimi obresti vrnil. Well, v koprive me ni poslal. Mislim

pa, da mi počasi plačuje nazaj pri marjašu. Če me kdo vjame pri "petlu," me on gotovo. Saj nič ne godrnjam, če plačam tistih par nikljev, ampak da se mi pri tem na vsa usta reži, ti-sto me pa greje."

"Na tistem kraju, to je pod cesto med Bledom in Lesci, bi morali postaviti kak spomenik, ki bi govoril znanecem o junaskem činu nekega Amerikanca, ki se ni bal niti samih starokrajskih kopriv," je menil gospod Franc.

"Sur, zdaj pa še vi pomagajte," godrnja Jakšič, ki si prižiga novo cigaro.

"Fina ideja," naglo sekundiram jaz. "Na spomeniku naj bi bilo pa vklesano kaj primer-nega, kot na primer: 'Tukaj počiva en del mogočnih Zed. dr-žav.'"

No, in potem smo si še na-prej ogledovali lep hriček na ameriških Brezjah, kot bomo brali jutri.

ZIVLJENJE TREH KRANJSKIH BRATOV FRANCOSKIH VOJAKOV

JANEZ CIGLER

Zdravnik pravi: "Gospod, ne upam se vas sam zdraviti; pošljite se po kakoga bolj učenega zdravnika, kakor sem jaz, ali pa še po dva, da se posvetujemo, kako bi se vam pomagalo." Gospod pošlje po dva učenega zdravnika; ti ogledujejo bolnika, pa le zmagujejo z glavo, vendar vsi tolažijo bolnika, da si bodi ovse prizadeji, da ga spet ozdravi, resnice pa mu niso hoteli povedati. Medtem, ko so bili zdravniki pri bolniku, je sedel Andrej v veži na klopi v koticu ves žalosten. Zdravnik ga ni videl noben, ker se noben ni ozrl v tisti kot, in on je slišal vse natanko, kaj so zdravniki pogovarjali. Dejali so enoglasno: "Tega bolnika ne bomo dolgo imeli, le obiskujemo ga pridno in dajamo mu zdravila in upanje, bogat je, dobro bomo plačani. Osmega dne bo težko dočakal."

Komaj so zdravniki odšli, že zapoje zvonček, s katerim bolnik kliče Andreja. Andrej priteče hitro k bolniku in vpraša, kaj mu ukaže. "Pojdi hitro, Andrej, segrej mi pšeničnih otrobov, zaveži jih v rute, ter mi jih gorke na život priveži, tako so zdravniki ukazali." Andrej urno stori, kar mu je ukazano, in prinese sparjene otrobe. Le on, noben drug, mu je smel kaj postreči, ker je imel bolni gospod vse zaupanje v svojega zvestega Andreja. Zraven bolnikove postelje sedita oče in mati in jokata, ker vidita, da je v nevarnosti bolnikovo življenje.

Tudi Andrej se usede bolniku k vznožju in čaka kakoga poveljja, da privzdigne bolnika ali pa mu kaj prinese. Bolnik govori s tihimi besedami tako-le svojim staršem: "Ne zamerite mi, da vam napravljam s svojo boleznijo toliko žalost. Spoznam, da sem sam kriv svoje nesreče. Kaj ne, Andrej, ko bi bil tebe ubogal, pa bi bil zdrav, ko bi ne bil šel jahat."

Andrej vzdihne in pravi: "Res je to, gospod, ampak tudi jaz bi vam zdaj rad nekaj po-

vedal, če bi se vam ne zameril." Bolnik pravi: "Andrej, govori zdaj vpricho mojih staršev in povem ti, da vse rad storim, kar mi boš rekel, ker sem prepričan, da mi ti le dobro hočeš."

"Ne prestrašite se, naravnost vam povem, iz te bolezni ne boste več vstali, ampak umrli boste, težko boste osmega dne doživeli, zato vam svetujem, da se pripravite na dolgo pot v večnost. To vem iz tega, kar so se menili vaši zdravniki, ko so šli od vas. Sedel sem v vežnem koticu, noben me ni videl, zato sem vse dobro slišal, kar so govorili o vaši bolezni. Tega se vam nihče ni upal sporočiti in pa zdravniki so še celo sklenili, vam ne povedati, da kmalu umrjete, da bi vas ne prestrašili. Jaz vam pa povem, zato da se pripravite, ker vam želim iz srca le vse dobro; zato želim, da bi vi po smrti bili bolj srečni, kakor ste bili na tem svetu."

Na te besede se začeta oče in mati bolnikova na glas jokati. Bolnik ju lepo prosi, naj gresta v drugo sobo se razjokati. Andrej sam ostane pri bolniku. "Dragi moj Andrej, praviš, da bom moral zdaj umreti, praviš, da bi se pripravljaj; povej mi, kako pa se naj pripravljam?"

"Kako? Glejte, izpovedati se morate in pa svete zakramente prejeti."

"I kako se hočem izpovedati, ko se še nikoli nisem izpovedoval?"

Andrej pravi: "Pošljite po izpovednika, on vas bo poučil, kako se morete prav pripraviti."

Bolnik pravi: "Pokliči mi mamo!"

Mati naglo pride k bolnikovi postelji in ga prijazno popraša: "Česa želiš, moj sin?"

Bolnik ji odgovori: "Ljuba mamica, moral vas bomo zapustiti za vselej. Pripraviti se moram zdaj na dolgo pot v večnost; vi pa me niste nikoli učili, kako se je treba pripraviti nanjo. Nikoli me niste k izpovedi peljali, tudi me nikoli niste učili drugih svetih zakramentov prejemati. Zakaj me niste marali poučiti v toliko potrebnih resnicah! Učite me, da mi dajete vseh drugih posvetnih učenosti, katere mi zdaj nič ne morejo pomagati, krščanski nauk pa ste popolnoma zane-marili. Glejte, žalostno in grozno nesrečno bi moral jaz zdaj umreti, ko bi me ne opominjal moj zvesti služabnik Andrej. Mati, hitite mi po duhovnika, božjega namestnika, dobrega izpovednika! Prosite ga lepo, naj pride k meni, da me pripravi, kolikor je mogoče. Čutim, da se bliža konec mojega življenja. Mati, mati, kako ste spolnovali dolžnost svojega stanu!"

Te bolnikove besede so mater globoko zbudile v srce; nič ni vedela na to odgovoriti, ker je spoznala svojo zanikarnost v vzgoji svojih otrok.

Vsa objokana in v žalost vtoplejena ukaže hitro napreči kočijo in se pelje do slavnega pridigarja in dobrega izpovednika Franciška, korarja pri škofijski ali stolni cerkvi Mate-re Božje. "Dragi duhovnik gospod," nagovori ga žalostna mati, "lepo vas prosim, pojdite obiskat mojega bolnega sina; zelo vas želi k sebi, da bi se z vami kaj pogovoril; grozno hudo mu je, ne bo dolgo živ, tako nesrečno je s konjem vred padel v jarek."

Korar Francisek pravi: "Ze sem slišal o nesrečnem padcu vašega sina. Žalostna gosa, prosim vas, malo potrpite in precej grem z vami vašega bolnika obiskat."

Gornja slika nam predstavlja člane najvišjega sodišča Zed. držav. Od leve na desno so: (v prvi vrsti) Felix Frankfurter, Hugo Lafayette Black, predsednik najvišje sodnije, Fred M. Vinson, Stanley F. Reed in William Douglas. V zadnji vrsti so: Wiley Rutledge, Frank Murphy, Robert H. Jackson in Harold H. Burton.

1947	FEB.	1947
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

MARCH

8.—Društvo Ribnica št. 12 SDZ prireditev v avditoriju v SND.

9.—"Odbor stoterih" prireditev v cerkveni dvorani sv. Vida ob treh popoldne.

16.—"Odbor stoterih" prireditev v cerkveni dvorani na Holmes Ave., pričetek ob treh popoldne.

APRIL

11.—"Golden Gophers" spomladanski ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

13.—Glasbena matica koncert v avditoriju v SND.

13.—"Odbor stoterih" prireditev s pokrivanjem števil v dvorani sv. Lovrenca v Newburghu ob treh popoldne.

19.—Loška dolina ples v avditoriju SND.

19.—Društvo Srca Jezusovega št. 55 SDZ priredi plesno veselico v dvorani sv. Nikolaja na E. 86 St. in Superior Ave.

20.—Svetovidski oder priredi igro v šolski dvorani sv. Vida.

20.—Pevsko društvo Planina priredi spomladanski koncert v SND v Mape Heights.

26.—Društvo Marije Magdalene št. 162 KSKJ ples v avditoriju SND.

27.—Društvo Majka Božja Bistrička št. 47 HBZ, proslava v avditoriju SND.

MAJ

3.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ ples v avditoriju SND.

4.—Croatian Cultural Club, koncert v avditoriju SND.

9.—Veterans of World War No. 2 Post 25, ples v avditoriju SND.

10.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v avditoriju SND.

16.—23rd Ward Democratic Club, ples v avditoriju SND.

18.—Slovenska dobrodelna Zveza program v avditoriju SND.

25.—SDZ Bowlers, prireditev v avditoriju SND.

JUNIJ

29.—Društvo "Zvon" priredi piknik na prostori hSlovenskega doma na 6818 Denison Ave.

15.—Srebrni jubilej društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ v J. S. Domu na West Park.

Julij

20.—Društvo Sv. Antona priredi piknik na prostori Doma Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

tovega kova obsodila več bivših Pavelčevih pristašev na smrt. Tako je bil ustreljen znani ministar Lorković. Pred nekaj dnevi je bil v Banja luki obsojen na smrt tudi duhovnik dr. Nikola Bilogrič. Obdolžili so ga, da je sodeloval pri nasilnem spreobračanju pravoslavcev. Ali je to res ali ne, je težko dognati, kajti ne smemo pozabiti, da ne sme o obravnavi nihče drugi poročati kot vladni listi. Ti pa pišejo kot je ukaz od zgoraj.

SLUČAJ DR. ANTONA NIKOLICA. — Nikolič je bil uradnik hrvaške Pavelčeve vlade. Ena manjših rib. Bil je izročen, ker je jugoslovanska vlada zadrževala nekega Nikoliča iz Belgrada. Zamenjali so imena, pa poslali tega Nikoliča iz Italije. Ko je bil izročen, so ga ubili komunisti v Dalmaciji med Kninom in Darnišem. Tako je bil izročen in ubit, čeprav ga ni nihče zahteval. Taka je danes pravica na Balkanu.

LETALCI BEŽE. — Iz Jugoslavije je pobegnil Mato Rendulič, jugoslovanski avijatik. Nahaja se sedaj v Parizu in izjavlja, da bi pobegnilo 60% letalcev, če bi mogli. Ruski oficirji in politični komisarji strogo pazijo na vsakega letalca, kaj počne, da ne bi kdo odšel z letalom

vred preko meje. Zlasti pazijo, da si kdo ne bi nabral kake zaloge gazolina, da ga ne bi potem prišla skušnjava za beg.

PROCES PROTI ALBAN-CEM V SKOPLJU. — V glavnem mestu jugoslovanske Makedonije je bilo na zatožni klopi 17 Albancev. Obdolženi so bili, da so člani narodne albanske demokratske stranke. Ta da hoče vreči sedanjo komunistično vladno Albanijo in pridružiti Albancji tudi Albance, ki so v Jugoslaviji. Med tolikimi obravnavami v Jugoslaviji ni nič čudnega, da ena proti Albancem. Značilna pa je ta, ker se vidi, da so tudi Albanci proti sedanjemu albanškemu režimu pod vodstvom komunistov. Tako se tudi albanško pravo "ljudstvo" bori proti komunistični diktaturi. Pisali smo že, kako so morali Slovenci nabirati milijone za podporo albanškim komunistom. Nabrali so približno toliko za Albance, kot je nabrala neka ameriška slovenska organizacija za neko otroško bolnišnico v Ljubljani.

Ali v Ameriki kaj slišite, zakaj tista organizacija ne pošlje tega denarja za bolnišnico na svoje mesto? Ali tudi tista organizacija ne zaupa več Titovini? Ali morda jugoslovanska vlada ne mara denarja kapitalističnih Amerikancev?

Oddelek Rdečega križa za Cleveland in okolico ima jako obširen program za vojne veterane. Poseben namen tega programa je, da pomaga pohabljenim veteranom v njih bolezni ter pri učenju raznih del, ki so primerna zanje.

Dve skupini Rdečega križa, ki sta izredno veliko pripomogli v olajšavo veteranom sta Gray Lady Corps in Veteranska skupina darovalcev krvi. In ta kri, katero so darovali Clevelandčani je

dana vsak teden Crile in Marine bolnišnicam.

V Marine bolnišnici imajo na pobudo Rdečega križa poseben umetniški program. Tu veterani izdelujejo razne umetniške izdelane predmete iz usnja, plastike in iz raznega drugega materiala.

V kampanji Rdečega križa za Cleveland in okolico imate tudi vi priliko, da gmotno pomagata k nadaljnjemu izvrševanju tega programa. Kampanja se bo vršila od 1. do 17. marca.

Je rekel pesnik: Za uk si prebrisane glave, pa čedne in trdne postave, išče te sreča, um ti je dan, našel jo boš, če nisi zaspan.

Tudi v politiko se zaganja naša mladina, a do sedaj še nismo prišli daleč. Imamo pač nekaj mestnih zastopnikov, imeli smo že sodnika, župana in guvernerja, pa sedaj smo vse zgubili, ker izvoljeni nas ni veliko upoštevali. Slovenci bi veliko lahko dosegli, če bi ne bilo med nami tiste stare zavisti, da Slovence ne upošteva Slovenca, svojega lastnega rojaka. Zato pa na političnem polju še nismo prišli daleč. Pa še drugič kaj.

Frank Opaskar, st.

BOJAZLJIVOST

Klančarja so večkrat napadli tatovi ter ga popolnoma oropali. Siromak je bil ves preplašen ter se že skoro ni upal več izpod strehe. Ljudje so mu svetovali, naj si nabavi samokres, ter ga nosi s seboj v žepu. "Ni varno," je ugovarjal, "zakaj če bi me kdo napadel, bi mi ga lahko vzel iz žepa..."

ZASTONJ BI ZENO PRODAL

Žena: "Brala sem, da divjaki prodajajo svoje žene. Ali bi ti mogel storiti kaj takega?"

Mož: "Nikogar draga ženka. Oddal bi te zastonj."

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se priglajo.

Dobra plača

Hrana in uniforme zastonj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901
700 Prospect Ave.

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišča

E. 9th St. in Broadway

Plača 98¹/₂¢ na uro.

Čas in pol za nad 8 ur

Zglasite se pri

Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.

E. 9th & Broadway.

(39)

MALI OGLASI

Dvorana za bankete

Se oddaja za očetni ples.

K. P. Hall

1624 E. 55. St.

(x)

Furnezi

Novi furnezi za prenos. olje.

gorko vodo ali paro.

Resetting \$15 — čiščenje \$5

premenljive stare na olje

Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0467

Govorimo slovensko (x)

Harmonika naprodaj

Naprodaj je slovenska harmonika Mervarjevega izdelka,

je kot nova. Cena je \$135.

Vprašajte na 1440 E. 93. St.

—(40)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša, 4 sobe zgoraj,

7 spodaj, parna gorkota, 3

garaže, nahaja se na 1003 E. 71.

St. Za podrobnosti pokličite

EN 8755. —(40)

Steel Venetian Blinds

Cloth Window Shades

Drapery Materials

JOS. M. LOZAR

EN 0448 — KE 8417

—(41)

KADAR KUPUJETE ali prodajate,

se obrnite za pošteno postrežbo na

George Kasunic

7510 Lockyear Ave.

HE 8056

Real Estate Broker

(Tues. X)

\$25 nagrade damo!

Družina 4 oseb potrebuje

stanovanje 4 ali 5 sob. Kdor

ima kaj primerne, naj pokliče

BO 2527. (41)

Lepa soba v najem

V najem se odda moškemu

ali ženski lepa soba. Vprašajte

na 1083 Addison Rd. (41)

Za 4 družine

Naprodaj je zidana hiša za

4 družine na 72. cesti. Parna

gorkota, fire place v vsakem

stanovanju. Vprašajte na 1315

E. 55. St. —(41)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za

vaše domove, automobile

in plovila.

IVanhol 4231

18115 NEFF ROAD

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izorno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

MAKE

ONE DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are—
Patent, Easy and Convenient to take,
Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full body daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE. Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

LETO STRAHOTE 1793

VICTOR HUGO

"Morate iti proti Tourgue-i," je odgovoril kmetič.
 "Ali jih bom tam našla?"
 "Mogoče."
 "Kako pravite?"
 "V Tourgue-i."
 "Kaj je to?"
 "Nisem bil nikoli tam. Bo pač selo ali grad."
 "Blizu od tukaj?"
 "Nak. Je daleč."
 "Kako priti tja?"
 "Zdaj ste v Vantortes," je rekel kmet, "pustite Ernee na levi in Coxelles na desni, potem pridete skozi Lorchamp in jo uberete čez Leroux." In kmet je vzdignil roko ter pokazal proti zapadu. "Zmeraj naravnost v ti smeri, kjer zahaja sonce." Kmet še ni dobro končal, ko je žena že odbrezala dalje. "Pazite," je klical z njo kmet, "tam je bitka." Ni se obrnila in hitela dalje.

Strahotni stolp

Kaj bolj groznega kot je Tourgue-a, si more človek komaj predstavljal. Kdor je pred kakimi štiridesetimi leti prehodil gozd Fougères, je naenkrat uzrl pred seboj Tourgue-o. Ne žive seveda, ampak mrtvo. To so bile razvaline nekdanjega gradu. Sam samcat se je dvigal visoki stolp na strmi skali ob robu gozda ko kakšen zločinec. Začeli so ga graditi že v devetem stoletju in ga končali v dvanajstem, po tretji križarski vojni. Če si premagal strmino in stopil v stolp skozi veliko prestrelino, si našel vse prazno. Od tal do vrha nobene prečne stene; ne strehe, ne stropov, ne podov. Ostanki obokov in kaminov, strelne line v različni višini, par vodoravnih tramov, kjer so bila preje nadstropja, ponečedenih od nočnih tic. Sicer pa sam mogočen zid, petdeset centimetrov debel spodaj in dvajset zgoraj; tuintam se je videla odprtina, kjer so nekoč bila vrata. Ponoči si slišal tu notri skovikati sove in skovirčke, pod nogami je ležala pod robidovjem najraznovrstnejša golazen, nad glavo pa so se skozi črno odprtino kakor skozi ogromen rov videle zvezde.

Prestrelino, skozi katero se je prišlo v stolp, je bila povzročila mina, ki je morala, upoštevajoč strašno debelino zidu, vsebovati najmanj dva centa strelnega prahu. Skozi

to prestrelino je napadalec vdrl v stolp. Ta stolp je bil prestal velik oblog, bi je ves preluknjani od karteč, ki so prihajale iz različnih časov, začeni od kamnatih krogel štirinajstega stoletja do železnih osemnajstega.

Skozi ovr v pritličju se je prišlo v grajsko temnico, ki je bila vsekana v skalo in se razprostirala globoko pod zemljo. Kakor se grajske temnice tistega časa je imela tudi ta dve nadstropji. V zgornjem precej velikem in obokanem prostoru si zapazil dve globoki navpični brazdi, ki sta bili vzporedno druga z drugo vrezani v obe nasprotni steni in sta tekli tudi od ene stene do druge preko obokanega stropa. To sta bili sledi koles. V starih feudalnih časih so namreč tu razveterjevali ljudi na bolj enostaven in veliko manj šumen način kakor s konji. V dvorani sta bili montirani dve veliki kolesi, ki sta segali do obeh nasprotnih sten in gori do stropa. Obsojenca so postavili med obe kolesi, privezali desno roko in nogo na eno kolo, levo roko in nogo na drugo, potem pa zavrteli be kolesi, vsako v nasprotno stran. Tako so raztrgali človeka v štiri kose. Zato je bilo treba veliko moči; odtod brazdi v kamniti steni. Še danes je videti tako dvorano v gradu Vianden.

Pod tem prostorom šele je bila prava temnica, v katero je vodila preprosta luknja sredi poda. Ujetnika so spustili golega z vrjo, prevezano pod pazduhi. Skozi luknjo so mu metali hrano, ako se je to zdelo sploh potrebno. Zkrozi njo je vel močan preprih, prostor sam je bolj sličil rovu vodnjaka nego čemurkoli drugemu; na dnu je stala voda. Ledeni piš je bil smrt ujetnika, ki je čepel doli; za onega zgoraj je pomenil življenje, ker bi se sicer zadušil. Moral pa je v popolnoma temnem prostoru paziti, da ni padel v luknjo, kajti iz te ni prišel več vun. Ako mu je bilo kaj na življenju, je bila luknja zanj neprestana smrtna nevarnost, ako pa se je življenje naveličal, je bila zanj rešitev. Tu je našel svoj grob. Na nasprotni strani od prestreline je bil most, od katerega so se ohranili še trije, pre-

cej dobro ohranjeni loki.

Danes od Tourgue-a ni ohranjen noben kamen. "Tourgue" je okrajšava, pravzaprav se je imenovala ta trdnjava "Tour Gauvain" — Gauvainov stolp. Leta 1793, je bil to utrjeni grad Gauvainov, ki so takrat obvladovali vhod v gozd Fougères, ki je danes tudi že davno posekan. Pod skalo je tekla voda, ki je bila v juniju čisto izsušena, v januarju pa se izpremenila v deroč hudournik.

V srednjem veku je ta trdnjava bila skoro nepremagljiva. Most, ki so ga bili pozneje prizidali, je pomenil oslabitev. V srednjem veku si prišel do gradu čez globel po majajoci se brvi, ki jo je bilo mogoče s par sekirinimi udarci presekati. Ko so Gauvaini bili še preprosti plemiči, jim je brv zadostovala, ko so postali marquisi, so brž dali zgraditi mogočen most. Plemiči sedemnajstega in osemnajstega stoletja niso bili več nedostopni in so posnemali kralja v Versaillesu. Od mostu dalje, na zapadu, na nasprotni strani gozda, se je dvigala precej visoka planota, ki se je potem počasi izgubljala v ravnino. Most med trdnjavo in planoto je nosil na svojih visokih slopih po vsej svoji dolžini in širini poslopje, gradič, kjer se je stanovalo mnogo udobnejše nego v stolpu. Ta gradič je imel visoka okna z malimi šipami iz črnega stekla, vmes so se dvigali stebri v višino treh nadstropij. Spodaj knjižnica, pod streho žakli ovs. Vse skupaj je bilo okorno in obenem imenitno. Orjaški stolp, dvigajoč se visoko nad gradič na mostu, je bil v svoji mrki okornosti popolno nasprotje mostovnemu gradu, ki bi se bolj prilegal Parizu.

Ta gradič je bil s strateškega stališča sploh napaka. Dočim se stolp s strani gozda ni dal zavzeti, ga je bilo zdaj mogoče napasti od planote sem, ki je bila sicer nižja od šestnadstropnega stolpa, pa je peljal z nje v gradič nad globeljo posevno dolj z gradiča spustljivi vzdolžni most, ki gotovo ni bil nepremagljiva ovira. Knjižnica in shramba nad njo sta bili gradiču nevarni, ker ju je napadalec lahko zažgal. Vendar so se grajščaki zavarovali.

V slučaju obsede se je most lahko ločil od stolpa po težkih nizkih železnih vratih, ki so bila vdolana v sredo sedem čevljev debelega zidu, tako da so vrata tvorila prav za prav nizek, pa debel oblok z odprtino v sredi. Ta vrata so bila v drugem nadstropju stolpa v isti višini z biblioteko, ki je bila istotako v drugem nadstropju mostovnega gradiča. Nadstropja v stolpu samem so bila zvezana po polžastih stopnicah, ki so bile vzdane v debeli zid, odprtine iz njih, oziroma vanje pa so bile čisto nizke ter poševne, tako da si je razbil glavo, kdor je butnil vanje, ne da

bi lezel; vrh tega je za želez- tero si prišel skozi ozek raz- gledni stolpček ob strani. Gra- dič na mostu pa je bil proti planoti zaprt po navpično v globel padajoči steni, s katero se je most enostavno končal; do planote je peljal, kakor že omenjeno, podvižen mostiček. (Dalje prihodnjič)

Ko je bilo 60 stopinj pod ničlo. — Ko je bila posneta ta slika, ki nam predstavlja vojaško postojanko v Clear Creek Buttes, Alaska je toploter kazal 60 stopinj F pod ničlo. Na tej postojanki vojaški izvedenci opazujejo in preiskujejo vpliv hudega mraza na velike topove in druge aktivnosti, ki jih mora vršiti vojaštvo v izredno hudem mrazu.

VSEH VRST RADIJE, PRALNIKE IN CISTILCE POPRAVLJAMO

Zastoj pridemo iskat in pripeljemo nazaj.

Pokličite nas najprej

Najbolje opremljena popravilnica na St. Clair Ave.

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAD VSE LJUBLJENE SOROGE IN SKRBE MATERE

Mary Tomazin

ki je nas za vedno zapustila in se ločila od svojih dragih dne 23. februarja 1944.

Tri leta draga soproga in mati že več ne čuje se Tvoj glas, da bi nauke in nasvete nam dajala, kar si nam jih nekdaj.

Zdaj počivaš v zemlji hladni, naj sladke bodo sanje v Bogu tam, da se vidimo v nebesih, izprosi predragi milost nam.

Zahujati ostali:

JOSEPH TOMAZIN, soproga:

HOČER, SINOVI:

ZETJE, SINJAH, VNUKA in VNUKINJA.

Cleveland, O. 28. februarja 1947.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Britanska kralj George in kraljica Elizabeth se pripravljata za potovanje v Južno Afriko. Spemljati ju bosta tudi njihovi hčerki princezi Elizabeth in Margaret.

Začne v torek 25. februarja

Nepretrgoma od 10:30 dop. Nizke cene

LOWER MALL THEATRE 310 SUPERIOR AVE.

Nasproti javne knjižnice

Prvi sovjetski film v slikah iz ruske folklore

"STONE FLOWER"

Krasen ljubezenski roman kamnoseka Danila za Katjo, filman v Uralskem gorovju, v narodnih nošah, pesmijo in plesi.

DOBIL JE PRVO NAGRADO ZA SLIKE PRI MEDNARODNEM FILMSKEM FESTIVALU V CANNES, FRANCJA

AL ULLE PLUMBING & HEATING CO.

BOILERJI NA PLIN, BURNERJI NA PLIN
IN FURNEZI NA PLIN

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monerske naprave.

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V Turinu, Italija je neka založniška družba dala predelati "jeep" avto, v knjigarno, kar je stalo 500.000 lir ali \$2.000.00. Slika nam kaže knjigarno na kolesih, ko je leta dospela v Rim. To je v nadomestilo za avtomobilsko knjigarno, ki so bile med vojno ustavljene radi pomanjkanja gorolina.